

B I E D E N volgens
B I E D E R M E I E R
met
EXTENSIES
Natuurlijk Bieden

Dr. P.W.F. Alons

PALCON
Maarn

Bieden volgens Biedermeier met Extensies

Auteur: Dr. P.W.F. Alons

Eerste uitgave mei, 2021

Omslagontwerp en lay-out

Dr. P.W.F. Alons

In druk gezet door

Brave New Books, Amsterdam

Hoewel dit boek met de grootste zorg is samengesteld, nemen de auteur en drukkerij geen enkele verantwoordelijkheid voor de gevolgen van enige fout of gebrek in dit boek.

© Copyright 2021

Nothing of this book may be multiplied and/or made public by means of print, photocopy, microfilm, audiotape and electronic medium or whatever other way, nor may it be stored in a retrieval system without prior permission of the publisher.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, audiotape en elektronisch medium of op welke andere wijze ook, noch mag het worden opgeslagen in een opslagsysteem zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

INHOUDSOPGAVE

1	Openingen en speciale antwoorden.....	7
1.1	Openingen van één in een kleur	7
1.2	Overige openingen	8
2	Algemene principes	9
2.1	De betekenis van 3 SA en RKC.....	9
2.2	De Walsh-conventie.....	9
2.3	Splinterbiedingen.....	9
2.4	Handwaardering	12
2.4.1	HCP	12
2.4.2	DCP	12
2.4.3	LTC	13
3	De openingen van 1 ♣ en 1 ♦ en hun steunbiedingen	15
3.1	Inverted minors.....	15
3.1.1	Gebalanceerde handen	15
3.1.2	Openaar heeft een singleton	21
3.2	1 ♣ - 2 ♠ en 1 ♦ - 2 ♠	22
3.3	1 ♣ - 3 ♣ en 1 ♦ - 3 ♦	24
3.4	1 ♣ - 3 SA en 1 ♦ - 3 SA.....	25
4	De openingen van 1 ♥ en 1 ♠ en hun steunbiedingen.....	27
4.1	1 ♥ - 2 ♥ en 1 ♠ - 2 ♠	27
4.1.1	Garozzo Relays	27
4.1.2	Korte-kleur trials	29
4.2	Garozzo Splinters	31
4.3	1 ♥ - 3 ♥ en 1 ♠ - 3 ♠	33
4.4	Splinters.....	34
4.5	1 ♥ - 3 SA en 1 ♠ - 3 SA.....	34
5	Het antwoord van 1 SA en de herbiebiedingen in SA.....	37
5.1	Het antwoord van 1 SA.....	37
5.2	De herbiebieding van 1 SA.....	43
5.3	De herbiebieding van 2 SA met sprong.....	51
5.4	De herbiebieding van 2 SA zonder sprong.....	56
5.5	Enkele probleemhanden	58
6	De 1 SA - opening.....	59
6.1	Stayman-sequenties	59
6.2	Transfer-sequenties	62
6.2.1	Jacoby Transfers.....	62
6.2.2	Lage kleuren Transfers	63
6.3	Vraag naar distributie.....	65
6.4	Overige antwoorden	67
6.5	Enkele situaties nader beschouwd.....	68
6.5.1	GF handen met een vierkaart hoog en een vijfkaart laag.....	68
6.5.2	GF handen met een vijfkaart hoog en een andere kleur ernaast	70
6.6	Vingeroefeningen.....	71
6.7	Hoge-kleur super-accepts nader beschouwd.....	73
7	De openingen van twee in een kleur	79
7.1	De semi-forcing 2 ♥ en 2 ♠	79
7.1.1	Antwoorden op semi-forcings	79
7.2	De 2 ♣-opening	82
7.2.1	De verschillende typen van handen bij een 2 ♣-opening.....	82
7.2.2	Enige overwegingen bij een 2 ♣-opening	83
7.2.3	De antwoorden op een 2 ♣-opening	86
7.3	De 2 ♦-opening.....	87
7.3.1	De verschillende typen van handen bij een 2 ♦-opening.....	88
7.3.2	De antwoorden op een 2 ♦-opening.....	88
7.4	De verborgen krochten van de twee-openingen	90

	7.4.1 Een SA-verdeling met 28 ⁺ HCP.....	90
	7.4.2 Een 4-4-4-1 verdeling met 21-24 HCP.....	92
8	De 2 SA - openingen.....	95
	8.1 Stayman-sequenties.....	95
	8.2 Transfer-sequenties.....	96
	8.3 Speciale distributies.....	97
	8.4 Overige antwoorden.....	98
	8.5 Voorbeelden.....	98
9	Preëemptieve openingen vanaf 3 ♣.....	103
	9.1 Preëemptieve openingen in een kleur.....	103
	9.1.1 De antwoorden op een preëemptieve opening van drie in een kleur.....	104
	9.1.2 De antwoorden op een preëemptieve opening van 4 ♣ of hoger.....	106
	9.2 De 3 SA-opening.....	107
10	Afspraken bij standaard biedseries.....	111
	10.1 De openingen van één in een kleur en de kaartverdeling.....	111
	10.2 Antwoorden op een opening van één in een kleur.....	112
	10.3 Herbiedingen van openaar na een opening van één in een kleur.....	114
	10.4 Herbiedingen van de antwoordende hand als hij niet is gesteund.....	119
	10.4.1 Openaar heeft zijn eigen kleur herboden.....	119
	10.4.2 Openaar heeft een nieuwe kleur geboden zonder reverse of sprong.....	122
	10.4.3 Openaar heeft reverse geboden.....	127
	10.4.4 Openaar heeft een lagere kleur met sprong geboden.....	128
	10.5 Herbiedingen van de antwoordende hand als openaar heeft gesteund.....	129
	10.5.1 Openaar heeft een één over één antwoord gesteund zonder sprong.....	129
	10.5.2 Openaar heeft een twee over één antwoord gesteund zonder sprong.....	139
	10.5.3 Openaar heeft de kleur van de antwoordende hand gesteund met sprong.....	142
	10.5.4 Openaar heeft de kleur van de antwoordende hand gesteund op manche-niveau.....	145
	10.6 De vierde kleur en voorbij de tweede biedronde.....	148
	10.6.1 De antwoordende hand heeft de vierde kleur geboden.....	148
	10.6.2 Voorbij de tweede biedronde.....	151
	10.7 Sprongantwoorden in een nieuwe kleur.....	153
11	Antwoorden met een gepaste hand.....	159
12	Enkele afspraken bij verdedigend bieden.....	163
	12.1 Het verder bieden na een 1 SA-volgbod van partner.....	163
	12.2 Basisafspraken bij beschermend bieden.....	164
	12.2.1 Situaties zoals 1 ♥ pas pas ?.....	164
	12.2.2 Situaties zoals 1 ♥ pas 2 ♥ pas pas ?.....	166
	12.3 De Kelsey-verdediging tegen een vijandelijke 1 SA-opening.....	167
	12.3.1 Het strafdoublet.....	167
	12.3.2 Natuurlijke volgbiedingen.....	169
	12.3.3 Het volgbod van 2 SA.....	169
	12.3.4 De conventionele Kelsey-volgbiedingen 2 ♣ en 2 ♦.....	170
13	Slemconventies.....	173
	13.1 Cuebiedingen volgens Garozzo.....	173
	13.2 Roman Key Card Blackwood.....	176
	13.2.1 Heren vragen.....	177
	13.2.2 Vraag naar de vrouw.....	178
	13.2.3 Directe en indirecte vraagbiedingen.....	180
	13.2.4 Een andere kleur dan de overeengekomen kleur als troefkleur.....	181
	13.2.5 De tegenpartij biedt tussen.....	182
	13.2.6 Uitsluitings-RKC.....	183
	13.2.7 Dubbelfit-RKC.....	184
	13.3 De 5 SA Grand Slam Force en andere slemconventies.....	185
	13.3.1 De Gerber-conventie.....	186
	13.3.2 1 ♣/1 ♦/1 ♥/1 ♠ - 4 SA.....	186
	13.3.3 De 5 SA Grand Slam Force.....	187
	13.3.4 De Baron Small en Grand Slam Try.....	187
	13.3.5 Afwijkende cue- en vraagbiedingen.....	188
14	Uitkomsten en signalen.....	193
	14.1 Signalerings-methoden.....	193

14.2	<i>Uitkomsten</i>	193
	14.2.1 <i>Uitzonderingssituaties en afwijkingen</i>	194
Bijlage 1.	Referenties	197
Bijlage 2.	Quiz en voorbeelden met verwisselde kleuren bij inverted minors	199
Bijlage 3.	Zeer sterke SA en 4-4-4-1 verdelingen	201
Bijlage 4.	Aanvullende informatie bij § 10.5.1	207
Bijlage 5.	Verdelingen van de uitstaande kaarten in een kleur en hun kans.....	210
Bijlage 6.	Standaard uitkomsten	211

Voorwoord

Dit boek is tot stand gekomen over een groot deel van mijn leven. Het is begonnen in de tijd, dat ik omwille van de diverse partnerships tijdens mijn actieve bridgeleven allerlei afspraken op papier zette. Deze werden vaak weer geduldig aangepast op basis van ervaringen met afspraken die niet of niet helemaal voldeden, en aan nieuwe inzichten die mij via het lezen van literatuur geopenbaard werden. De basis van deze ideeën stamt uit de tijd dat ik mijn bridgeactiviteiten mocht delen met de toen nog jonge topbridgers die aan de Vrije Universiteit studeerden.

Na mijn promotie als natuurkundige aan de Vrije Universiteit vertrokken mijn vrouw Marianne en ik naar Amerika voor een carrière voor mij als fysicus aan gerenommeerde laboratoria in Colorado, Nieuw-Mexico, en Indiana. In Indiana begon ik weer in clubverband te bridgen met Amerikaanse collega's. Dit leidde onder andere tot het halen van de voorlaatste ronde van het Amerikaans kampioenschap viertallen, waarbij we vier regionale ronden hadden overleefd en voor het slotakkoord 's nachts drie uur lang in de auto hadden gezeten op weg naar de landelijke ronde in Ohio. Daar werden we uit het toernooi gespeeld door vier oude dames uit die regio, die daar natuurlijk ook niet bij toeval waren terechtgekomen, maar waarschijnlijk zo verstandig waren geweest om voor een betere fysieke voorbereiding te kiezen. Als vader van inmiddels twee jonge zonen vond ik het toen weer welletjes en besloot om mij meer op mijn rol als huisvader en mijn maatschappelijke carrière te richten.

Maar als hobby ging bridge nooit echt uit mijn geest. Ik las met plezier vele jaargangen van "The Bridge World", het oudste continu gepubliceerde bridgetijdschrift, dat in 1929 door Ely Culbertson werd opgericht. Dit leverde mij nog vele nieuwe inzichten en begrip in het spel op via de toernooi-rapportages, biedforums, artikelen, puzzels, en bijdragen van topanalisten, spelers en columnisten. Zodoende bevat dit boek niet alleen afspraken en ideeën die ik zelf ooit in de praktijk heb gespeeld, maar ook vele verbeteringen van deze ideeën, zoals ik die in de literatuur en het gebruik van uitmuntende computerspelprogramma's aantrof of op grond daarvan construeerde.

Het is bij het lezen van dit boek goed te bedenken dat het ondoenlijk is om alle biedafspraken in dit boek uit het hoofd te leren en te onthouden. Daarom heb ik gestreefd om de vele afspraken zoveel mogelijk te standaardiseren met een begrijpelijke logica als leidraad. Hierdoor zijn veel afspraken gelijksoortig gehouden en - mits eenmaal begrepen - aan tafel weer snel af te leiden. Ook kunt u op een aantal punten gerichte keuzen maken wat u wel en niet wil overnemen. Zodoende kunt u zich bijvoorbeeld richten op die biedsituaties waarvan u zelf vindt dat ze nodig verbetering eisen, terwijl u biedafspraken waarbij u over uw eigen aanpak al geheel tevreden bent links laat liggen. Ook heb ik bij enkele specialistische afspraken in biedsituaties die zelden aan tafel voorkomen aangegeven dat het maar de vraag is of het werkelijk de moeite loont deze te onthouden. Maar hoe dat ook zij, het lezen van alle ideeën lijkt mij beslist de moeite waard.

Van huis uit ben ik een wetenschapper en als zodanig heb ik ervoor gekozen om overal waar dat mijn insziens maar enigszins gerechtvaardigd is goede en zorgvuldige bronvermeldingen te doen. Met dank aan de vele mensen die zodoende feitelijk hebben bijgedragen aan het tot standkomen van dit boek, geef ik het graag in handen van u als lezer ervan in de hoop dat u er evenveel plezier aan beleeft als ik heb gehad met het schrijven ervan. En natuurlijk gaat mijn dank ook uit aan Marianne, die de vele uren die ik aan het samenstellen van dit boek heb besteed nooit heeft betwist, en mij steeds heeft gestimuleerd het boek ook echt uit te geven.

Legenda

De volgende afkortingen worden vrijelijk door de gehele tekst gebruikt:

NF	=	Niet forcing	HCP	=	Honor-count punten
RF	=	Forcing voor één ronde	DCP	=	Dummy-count punten
GF	=	Manche-forcing	LTC	=	Losing trick count
SO	=	Afwijzend (sign-off)	RKC	=	Roman Key Card Blackwood
WET	=	Wet van het totaal aantal slagen			

1 Openingen en speciale antwoorden

Dit hoofdstuk geeft in vogelvlucht een overzicht van de totale systeemaanpak. Het toont alle openingen en hun speciale antwoorden. Dit vormt meteen een goede basis voor de systeemkaart die u maakt.

1.1 Openingen van één in een kleur

De algemene regel voor openingsbiedingen van één in een kleur is, dat met een 4-3-3-3 met een vierkaart hoog 1 ♣ wordt geopend. Dit houdt concreet het volgende in:

1 ♣ = 11-19 HCP, 3 ⁺ ♣.	1 ♥ = 11-19 HCP, 5 ⁺ ♥ of 4 ♥ + 4 ♠.
1 ♦ = 11-19 HCP, 4 ⁺ ♦.	1 ♠ = 11-19 HCP, 5 ⁺ ♠.

Daarom heet dit ook wel de 5-4-4-3 aanpak. Deze aanpak is met name geldig voor openingen in de *eerste*, *tweede* en *vierde* hand. Bij openingen in de *derde* hand spelen wat andere overwegingen mee. Hieronder volgt een overzicht van de speciale antwoorden op een opening van één in een kleur in de *eerste* en *tweede* hand. Bij openingen in de *derde* en *vierde* hand wordt een andere aanpak gehanteerd, waarbij alleen het antwoord van 1 SA de hieronder gegeven betekenis behoudt. Voor openingen in de derde en vierde hand verwijs ik naar hoofdstuk 11. De speciale antwoorden op een opening van één in een kleur in de eerste en tweede hand zijn in onderstaande vier kaders weer-gegeven. Samengevat houden de afspraken in, dat we na een lage kleur-opening "inverted minors" spelen en na een hoge kleur-opening "Garozzo splinters".

Vergeleken met *ref.* 1 zijn met name de laatste en het 2 ♠-antwoord na 1 ♣ en 1 ♦ nieuw. Al deze antwoorden worden in hoofdstuk 3 en 4 nader uitgewerkt. Bij het 2 ♠-antwoord zijn een Jacoby-achtig 2 SA-antwoord en de natuurlijke betekenis van 2 ♠ verwisseld. In hoofdstuk 3 wordt uitgelegd waarom. Een prettig neveneffect is, dat de antwoorden op 1 ♣ t/m 1 ♥ op dit punt zo een comfortabele overeenkomst hebben.

1 ♣	1 SA	= 6-9 HCP, 4 ⁺ ♣, geen singleton/renonce, geen 4 ⁺ ♥/♠.
	2 ♣	= 10 ⁺ HCP, 4 ⁺ ♣, geen singleton/renonce, geen 4 ⁺ ♥/♠.
	2 ♠	= 10 ⁺ HCP, 5 ⁺ ♠, singleton/renonce, geen 4 ⁺ ♥/♠.
	2 SA	= GF met minimaal TTB10xx ♠ of minimaal TT10xx ♠ + zeer goede ♣-steun.
	3 ♣	= 5-9 HCP, 5 ⁺ ♣, singleton/renonce, geen 4 ⁺ ♥/♠.
	3 SA	= 13-15 HCP, 4-3-3-3 met 4 ♣ of 4 ♦ en dekking in de drie ongeboden kleuren.

1 ♦	1 SA	= 6-9 HCP, 4 ⁺ ♦ en/of 4 ⁺ ♣, geen singleton/renonce, geen 4 ⁺ ♥/♠.
	2 ♦	= 10 ⁺ HCP, 4 ⁺ ♦, geen singleton/renonce, geen 4 ⁺ ♥/♠.
	2 ♠	= 10 ⁺ HCP, 5 ⁺ ♦, singleton/renonce, geen 4 ⁺ ♥/♠.
	2 SA	= GF met minimaal TTB10xx ♠ of minimaal TT10xx ♠ + zeer goede ♦-steun.
	3 ♦	= 5-9 HCP, 5 ⁺ ♦, singleton/renonce, geen 4 ⁺ ♥/♠.
	3 SA	= 13-15 HCP, 4-3-3-3 met 4 ♣ of 4 ♦ en dekking in de drie ongeboden kleuren.

1 ♥	2 ♠	= 9-11 of 15 ⁺ HCP, 4 ⁺ ♥, singleton/renonce, of 16 ⁺ HCP, 4 ⁺ ♥, gebalanceerd.
	2 SA	= GF met minimaal TTB10xx ♠ of minimaal TT10xx ♠ + zeer goede ♥-steun.
	3 ♥	= 10-12 HCP, 4 ⁺ ♥, 8 verliezers, geen singleton/renonce.
	3 ♠	= 12-14 HCP, 4 ⁺ ♥, singleton/renonce ♠.
	3 SA	= 13-15 HCP, 4 ⁺ ♥, gebalanceerd zonder biedbare zijkleur.
	4 ♣/♦	= 12-14 HCP, 4 ⁺ ♥, singleton/renonce ♣/♦.

1 ♠	2 SA	= 9-11 of 15 ⁺ HCP, 4 ⁺ ♠, singleton/renonce, of 16 ⁺ HCP, 3 ⁺ ♠, gebalanceerd.
	3 ♠	= 10-12 HCP, 3 ⁺ ♠, 8 verliezers, geen singleton/renonce.
	3 SA	= 13-15 HCP, 3 ⁺ ♠, gebalanceerd zonder biedbare zijkleur.
	4 ♣/♦	= 12-14 HCP, 4 ⁺ ♠, singleton/renonce ♣/♦.
	4 ♥	= 12-14 HCP, 4 ⁺ ♠, singleton/renonce ♥ (net als 4 ♣/♦).

Na een opening van 1 ♥ of 1 ♠ bestaan ook andere geavanceerde schema's, gebaseerd op "Bergen raises" of "Rubens raises", maar die voeren ons te ver van Biedermeier af. Daarom blijf ik op dit punt liever op de in Biedermeier vertrouwde paden. Dit houdt onder andere in dat het antwoord van 1 SA en een verhoging naar twee in de openingskleur bij een opening van 1 ♥ of 1 ♠ beide 6-9 HCP beloven, de eerste zonder steun en de tweede met steun in de openingskleur. Maar vanwege het gebrek aan biedruimte valt in beide gevallen niet veel meer over de verdeling van de hand te zeggen. Een verdere uitwerking van beide antwoorden vindt u in § 5.1 en § 4.1.

1.2 Overige openingen

De overige openingen heb ik in twee groepen gesplitst. De eerste groep bevat die openingen die ik standaard tot het arsenaal van Biedermeier met extensies reken. Dit betreft de opening van 1 SA en alle openingen op twee-niveau. Bij de openingen 2 ♣ en 2 ♦ in deze groep vindt u in § 7.4 nog een paar mogelijke verfijningen voor speciale, extreem sterke handen. Dat betreft dan wel handen die u vrijwel nooit zult tegenkomen.

1 SA	=	15-17 HCP in 1 ^e , 2 ^e en 3 ^e hand 12-14 HCP in 4 ^e hand.
2 ♣	=	a. GF hand met 1 of 2 kleuren. b. 25-31 HCP, gebalanceerd, 5 ♥/♠ is toegestaan.
2 ♦	=	a. Zwakke twee in ♥ of ♠. b. 23-24 HCP, gebalanceerd, 5 ♥/♠ is toegestaan. c. Semi-forcing in een lage kleur.
2 ♥/♠	=	Semi-forcing in ♥/♠.
2 SA	=	20-22 HCP, gebalanceerd, 5 ♥/♠ is toegestaan.

De tweede groep betreft de standaard preëemptieve openingen en de meer exotische openingen vanaf 3 SA en hoger. Hierbij is het goed mogelijk om de voorkeur te geven aan andere afspraken.

3 SA	=	Dichte 7 ⁺ -kaart in willekeurige kleur, geen A of H in zijkleur.
Alle kleuropeningen van 3 ♣ t/m 5 ♦ zijn preëemptief en en voldoen aan de regel van twee en drie: niet kwetsbaar heeft openaar drie en kwetsbaar twee slagen minder dan hij biedt.		
4 SA	=	Vraagt partner een eventuele aas aan te geven als volgt: 5 ♣ = 0 azen, 5 SA = 2 azen, 5 ♦/5 ♥/5 ♠/6 ♣ = alleen het aas in de genoemde kleur.
5 ♥/♠	=	Vraagt partner het bod te verhogen voor elke tophonneur die hij in de geopende kleur heeft, en dus 7 te bieden als hij er twee heeft.
5 SA	=	32-33 HCP, gebalanceerd, 5 ♥/♠ toegestaan. Partner kan hierop een slem suggereren in een kleur volgens de strategie van Bergen.
Overige openingen zijn bedoeld om te maken. Dit houdt het volgende in: als openaar bijvoorbeeld 6 ♣ opent en partner heeft klaveraas, dan mag deze 7 ♣ bieden.		

2 Algemene principes

Een aantal algemene principes is bepalend voor de gekozen systeemaanpak. Deze worden hieronder weergegeven. Hierbij ga ik ervanuit dat voor het azen vragen Roman Key Card Blackwood (RKC, zie § 13.2) wordt gebruikt en dat het cueën gebeurt volgens de regels van Garozzo (zie § 13.1). De algemene principes betreffen de betekenis van het 3 SA-bod in bepaalde biedseries, biedingen die als RKC-bod moeten worden opgevat, de Walsh-conventie en splinterbiedingen. Ten slotte behandel ik de drie in dit boek gebruikte puntentellingen, in het bijzonder de Losing Trick Count (LTC).

2.1 De betekenis van 3 SA en RKC

<u>3 SA:</u>	Als regel geldt, dat een bod van 3 SA in een willekeurige biedserie een (sterke) suggestie is om 3 SA te spelen. Nadat een fit in een lage kleur is vastgesteld, blijft deze regel van kracht. Hiervan wordt alleen afgeweken, als er sprake is van een conventioneel antwoord op een vraagbod. Ook na een "zwakke" vaststelling van een hoge kleurfit is 3 SA een suggestie om 3 SA te spelen. Het bod toont dan een gebalanceerde hand met een matige troefkaart. Na een "sterke" vaststelling van een hoge kleurfit is een bod van 3 SA een cuebod. Als partner nog geen cuebod in schoppen heeft gegeven, is het een cue in de kleur direct onder de overeengekomen troefkleur, dus harten bij schoppen, en ruiten bij harten. In het laatste geval ontkent 3 SA een schoppencue.
<u>RKC:</u>	Als een kleur is vastgesteld, is een sprongbod naar vier in de kleur direct boven de overeengekomen kleur RKC, tenzij er expliciet iets anders is afgesproken. Evenzo is direct na een splinterbod een bod van vier in de kleur direct boven de door de splinter vastgestelde kleur RKC. Bij schoppen als overeengekomen kleur is als regel altijd 4 SA RKC.

2.2 De Walsh-conventie

In Biedermeier kunt u kiezen of u al of niet de Walsh-conventie gebruikt. In Biedermeier met extensies is deze keuze mede bepalend voor de verdere afspraken in diverse biedseries. Voorbeelden hiervan zijn het verder bieden na splinterbiedingen (zie § 2.3) en de herbieding van 1 SA (zie § 5.2). De Walsh-conventie is uitstekend en uitvoerig beschreven in *ref. 10* en kort samengevat in *ref. 1*. De hoofdbestanddelen van deze conventie zijn:

1. Met een spel van 6-11 HCP, dus zwak tot en met limietkracht, wordt bij het antwoord op een 1 ♣-opening aan een vierkaart hoog voorrang gegeven boven een ruitenkleur, tenzij de ruitens veel langer en beter zijn. Alleen met manche-forcing kracht wordt compleet volgens de basisafspraken geantwoord, omdat men een hoge kleur dan zonodig reverse kan bieden.
2. Na 1 ♣ - 1 ♦ moet openaar met 12-14 HCP en een evenwichtig spel altijd 1 SA herbieden, ook als hij een vierkaart hoog heeft. Een 1 ♥- of 1 ♠-herbieding wijst dus op een onevenwichtige hand of een veel sterkere hand. Er zijn ook veel mensen, die met een evenwichtig spel en 18-19 HCP altijd 2 SA herbieden. Een 1 ♥- of 1 ♠-herbieding wijst dan altijd op een onevenwichtige hand.

In het vervolg ga ik niet uit van een harde keuze voor het spelen van deze conventie, maar geef ik steeds aan wat de verschillen zijn bij het wel en niet gebruiken ervan.

2.3 Splinterbiedingen

Splinters worden veel gebruikt in het systeem. In het algemeen geldt, dat onnodige sprongboden in een nieuwe kleur en sprong-reverses splinters zijn voor partners laatst geboden kleur. Uitzonderingen hierop zijn apart aangegeven. Zo zijn 3 ♠, 4 ♣ en 4 ♦ na 1 ♥ en 4 ♣, 4 ♦ en 4 ♥ na 1 ♠ wel splinters (hoofdstuk 1), terwijl dergelijke sprongboden na een opening van 1 ♣ of 1 ♦ geen splinters

zijn (zie *ref. 1*). Evenzo worden na een één over één antwoord 12 *grote* en 4 *kleine* splinters gespeeld. Grote splinters zijn alle biedingen als 1♣ - 1♦, 3♥; 1♣ - 1♦, 3♠; 1♣ - 1♥, 3♠ t/m 1♥ - 1♠, 4♦ en kleine splinters alle boden 1♣ - 1♥, 3♦ t/m 1♦ - 1♠, 3♥. Hierbij gelden de volgende algemene regels.

Grote Splinters

Deze tonen 17-20 HCP, 4 à 5 LTC, en ontkennen een vierkaart in een hoge kleur na 1♣ - 1♦. De singleton mag in principe geen A of H zijn en een singleton V of B wordt niet in de puntentelling meegenomen. De 5 LTC mag in handen rijk aan azen, waardoor ze in feite een volle verliezer beter zijn (zie § 2.4.3). Bij dit soort splinterbiedingen wordt wel eens aanbevolen, dat de niet geboden kleur minstens de H moet bevatten. Dit lijkt ook een gezond principe, maar ik kan mij hier best uitzonderingen op voorstellen. Ik zou er dan ook geen speciale consequenties voor het cueën uit willen laten volgen.

Kleine Splinters

Deze tonen 14-17 HCP, 5 à 6 LTC, en geen singleton A of H. Een singleton V of B wordt niet in de puntentelling meegenomen. Ook hier geldt dat de 6 LTC mag in handen rijk aan azen, waardoor ze in feite een volle verliezer beter zijn (zie § 2.4.3). Bij 1♣ - 1♥, 3♦ kan de hand beter geen vierkaart schoppen bevatten die beter is dan de hartensteun.

Splinters na een twee over één antwoord

Dit zijn boden als 1♦ - 2♣, 3♥; 1♠ - 2♥, 4♣; 1♠ - 2♦, 4♥ enz. Deze tonen 15-18 HCP, 5 à 6 LTC, en geen singleton A of H. Een singleton V of B wordt niet in de puntentelling meegenomen. Ook hier geldt dat 6 LTC mag in handen rijk aan azen, waardoor ze een volle verliezer beter zijn (zie § 10.5.2). Met name bij deze splinters geeft Kantar in *ref. 2* als advies, dat bij sprongbiedingen naar vierhoogte het bod tevens de aas of heer in de ongeboden kleur belooft. Voorbeelden zijn te vinden in § 10.3.

Met name bij een grote splinter na het begin 1♣ - 1♦ is het goed de vervolgafspraken helder op een rij te hebben. Vooral als u de Walsh-conventie speelt, kan de antwoordende hand niet goed een vierkaart hoog hebben en ook nog zwak zijn. Een zoektocht naar de manche in een hoge kleur op een 4-3 fit is dan dus niet zinvol. Hij kan wel een vierkaart hoog hebben in een sterke hand, maar ook dan is het zoeken naar de manche in een hoge kleur niet zinvol, omdat er vrijwel zeker een slem is. Als u de Walsh-conventie *niet* speelt, kan de antwoordende hand weldegelijk een goede vierkaart hoog hebben in een tamelijk zwakke hand. Een zoektocht naar de manche in een hoge kleur op een 4-3 fit is dan *wel* zinvol.

Hier zijn drie voorbeelden:

West	Oost	West	Oost
♠ A V 7	♠ H B 10 3	1♣	1♦
♥ 2	♥ H 9 3	3♥	3♠
♦ H B 3 2	♦ A V 8 6	3 SA	4♦
♣ A H 10 9 7	♣ 8 2	5♣!	6♦
		pas	

Dit biedverloop is gelijk voor Walsh- en niet Walsh-spelers. Het 3 SA-bod geeft hier goede schoppensteun aan, omdat het hier geen suggestie om te spelen kan zijn. Hierna temporeert Oost in ruiten en West toont ♣ A H.

West	Oost	West	Oost
♠ A V 7	♠ H B 10 3	1♣	1♦
♥ 2	♥ 10 9 3	3♥	3♠
♦ H B 3 2	♦ A 9 8 6	3 SA	4♠
♣ A H 10 9 7	♣ 8 2	pas	

Walsh-spelers hebben *dit* niet nodig. Bij hen had Oost hier 1♠ geantwoord in plaats van 1♦, waarna

4 ♠ via een reverse en twee steunboden zonder al teveel problemen wordt bereikt.

West	Oost	West	Oost
♠ A 8 7	♠ 10 5 3	1 ♣	1 ♦
♥ 2	♥ H B 10	3 ♥	3 SA
♦ H V 3 2	♦ B 10 8 7 6	pas	
♣ A H B 9 7	♣ V 2		

Het 3 SA-bod hier is zowel voor Walsh- als niet Walsh-spelers een sterke suggestie om dat contract te spelen. Bij een schoppenstart heeft het weinig kans, maar Oost moet toch wat.

West	Oost	West	Oost
♠ A 8 7	♠ 10 5 3	1 ♣	1 ♦
♥ 2	♥ A 9 7	3 ♥	4 ♥
♦ H V 3 2	♦ A B 8 7 6	4 SA	5 ♣
♣ A H B 9 7	♣ V 2	6 ♣	7 ♦
		pas	

Ook dit biedverloop is voor Walsh- en niet Walsh-spelers gelijk. Oost toont op 3 ♥ meteen zijn sleminteresse via RKC (zie § 13.2 voor de details) en zo wordt 7 ♦ vlot bereikt. U kunt dezelfde handen omwerken naar de situatie, waarin na 1 ♣ - 1 ♦ een splinter van 3 ♠ volgt. Het verschil tussen Walsh- en niet Walsh-spelers zit hem dan vooral in het bod 4 ♥. Een niet Walsh-speler mag dit bod bij afspraak als echt beschouwen en moet daarop rustig kunnen passen met een goede driekaart harten mee zonder angst, dat er dan een goed slem is gemist. Een Walsh-speler moet het bod conform de algemene afspraken als RKC opvatten en daarop antwoorden in de hoop, dat er wel een goed slem wordt bereikt:

West	Oost	West	Oost
♠ 2	♠ V 9 3	1 ♣	1 ♦
♥ H V 7	♥ A B 10 3	3 ♠	4 ♥
♦ H B 3 2	♦ A V 9 6	5 ♣	6 ♦
♣ A H 10 9 7	♣ 8 2	pas	

Dit is een typisch Walsh-biedverloop. Niet Walsh-spelers moeten op 4 ♥ kunnen passen, omdat Oost een hand kan hebben zoals uit het tweede voorbeeld hierboven. Hoe speelt u 6 ♦ na een troefstart? En na een hartenstart?

Bij andere situaties ligt de zaak wat eenvoudiger. Meestal kunnen er gewoon cuebiedingen worden gedaan, terwijl na een biedverloop als 1 ♦ - 1 ♥, 4 ♣ het directe bod van 4 ♠ door de antwoordende hand RKC is (zie § 2.1). Maar stel, dat het bieden begint met 1 ♦ - 1 ♥, 4 ♣ - 4 ♥. Wat betekent een bod als 4 ♠ dan? De beste afspraak is, dat openaar daarmee aangeeft toch nog in slem te geloven, maar daartoe juist in de kleur die hij biedt wel wat aanvulling kan gebruiken. Hij zal zeker maximaal zijn voor zijn splinter, want 4 ♥ was een afwijzing. Dezelfde soort principes gebruiken we ook na de twee andere soorten van splinterbiedingen. Hier is een voorbeeld waarin Oost na wests splinter natuurlijk eerst afwijst. Maar als West dan om een aanvulling in schoppen vraagt en blijkbaar maximaal is, ziet Oost geen reden meer om slem te weigeren.

West	Oost	West	Oost
♠ A V 8 4	♠ H 3 2	1 ♦	1 ♥
♥ A H 7 2	♥ V 8 5 4 3	4 ♣	4 ♥
♦ A H 9 3	♦ 8 4	4 ♠	6 ♥
♣ 5	♣ B 9 8	pas	

Bij nader inzien zijn er wel wat bedenkingen tegen dit slem aan te voeren. Om twee klavert te troeven en daarna veilig troeven te trekken (bij een 3-1 zitsel) moet Oost drie keer in de hand komen, en dat is niet bij ieder zitsel mogelijk. Net als bij het voorgaande slem is een aanval in de sterkste zijkleur - hier schoppen - het gevaarlijkst. Hoe kansrijk acht u dit slem? Is dat kansrijk genoeg? Hoe speelt u deze hand bij een start met schoppenboer?

Na een kleine splinter is 3 SA altijd een cuebod en niet om te spelen. U moet daar dus nooit klakkeloos op passen. Hier is een mooi voorbeeld:

West	Oost	West	Oost
♠ A 8 7 2	♠ 10 5	1 ♣	1 ♥
♥ H V 3 2	♥ A B 9 8 4	3 ♦	3 SA
♦ 9	♦ A 8 7 6	4 ♣	4 ♥
♣ A H 9 7	♣ V 2	5 ♣!	6 ♥
		pas	

Het 3 SA-bod van Oost toont ruitenaas en ontkent een schoppencue. Wests 4 ♣-bod toont daarom zowel een controle in klaver als in schoppen. Oost vond daarop dat hij genoeg had gedaan, maar West drong nog eens aan door ♣ A H te tonen. Dat hielp.

Quiz 1 t/m 3: De tegenpartij past steeds. Wat biedt u als Oost met de volgende drie handen?

1. ♠ 3	West	Oost	2. ♠ 3	West	Oost	3. ♠ H V 7 6	West	Oost
♥ H B 5 3	1 ♥	?	♥ H B 5 3	1 ♥	?	♥ H 10 8 2	-	1 ♣
♦ A B 7			♦ A 7 6			♦ 5	1 ♥	?
♣ H B 6 4 2			♣ A V B 4 2			♣ A H 5 3		

De antwoorden:

- 3 ♠. De beste omschrijving van de hand.
- 3 ♣. Met deze hand komt 2 ♠ ook in aanmerking, maar 3 ♣ beschrijft de hand toch wat beter (zie § 10.7).
- 1 ♠. Met ♠ A B 8 3 ♥ A 9 7 6 ♦ A 6 2 ♣ V 2 bij West is 6 ♠ veel degelijker dan 6 ♥. Laat ruitenaas en klavervrouw weg en 4 ♠ is veruit te prefereren boven 4 ♥. Mocht partner 1 SA bieden op uw 1 ♠, dan kunt u nog steeds 3 ♦ bieden als uitgestelde splinter.

2.4 Handwaardering

In deze paragraaf geef ik een beschrijving van de drie in dit boek gehanteerde puntentellingen. Alle drie zijn nuttige hulpmiddelen om tot een waardering van de hand te komen. Het beste is ze ook alle drie naast elkaar te gebruiken. Zoals in *ref.* 1 is aangegeven, kan het nodig blijken om de waardering van een hand tijdens het biedverloop aan te passen.

2.4.1 HCP

Dit is de door Milton Work in het begin van de vorige eeuw beschreven telling, waarbij voor elke aas, heer en vrouw 4, 3, resp. 2 punten worden geteld en voor elke boer 1 punt. Zoals in *ref.* 1 is aangegeven, worden bij deze telling azen vaak wat ondergewaardeerd en boeren overgewaardeerd. Er zijn daarvoor diverse correctiemethoden bedacht, die we verder niet behandelen. Onderstaande puntentellingen bieden daar echter ook steun bij.

2.4.2 DCP

In situaties waarin men een goede dummy met steun voor partners kleur heeft of verwacht te hebben, kan men extra punten tellen voor een renonce, singleton en doubleton in een zijkleur. De standaardtelling is vijf punten voor een renonce, drie voor een singleton en één voor een doubleton. Als men vermoedt dat de linker tegenstander ook kort is in een zijkleur, dan is het verstandig om voor die kleur deze telling wat af te zwakken, bijv. drie punten voor een renonce en twee voor een singleton. Daarnaast is het goed om voor elke aas of heer een kwart punt meer te tellen en voor elke vrouw of boer een kwart punt minder. Een goed voorbeeld van deze puntentelling wordt gegeven bij de afspraken voor beschermend bieden in § 12.2.

2.4.3 LTC

De Losing Trick Count is een zeer krachtige vorm van handwaardering voor het bepalen van de speelbare hoogte van troefcontracten. Hij vormt daarmee een geweldige aanvulling op de HCP en wordt gedefinieerd door onderstaande zeven regels. LTC werkt als volgt:

1. Elke tophonneur (A, H of V) die men niet heeft, telt als een verliezer.
2. Tel nooit meer dan 3 verliezers in een en dezelfde kleur.
3. In een kleur die niet de troefkleur is, geldt:
een renonce of A sec is 0 verliezers; een singleton, B sec, V sec of H sec is 1 verliezer; A x of H x is 1 verliezer; V x, B x of x x is 2 verliezers.
4. In elke kleur: A B 10 is 1 verliezer; A B x, H B x en V B x is 2 verliezers;
V x x in een niet door partner geboden kleur is 3 verliezers;
V x x in de troefkleur of een andere door partner geboden kleur is 2 verliezers.
5. Tel een extra verliezer voor een vijfkaart zonder aas of heer erin. Een hand met kracht geconcentreerd in de korte kleuren is zwakker dan een hand met kracht in de lange kleuren.
6. Met relatief veel azen mag men de LTC met 1 verminderen, zonder azen en vooral met alleen vrouwen moet men de LTC met 1 vermeerderen.
7. De eerste speler die weet, dat het gezamenlijk bezit in de troefkleur negen of meer is, mag de LTC met 1 verminderen.

West:	♠ B 6 5 3	♥ 9 6 2	♦ 10 8 4	♣ 4 3 2
Oost:	♠ 9 7 4	♥ 10 8 4 3	♦ 5 3 2	♣ B 10 5

Met deze twee handen zullen Oost-West doorgaans in geen enkele nominatie een slag maken. Beide hebben 12 verliezers, gezamenlijk 24. Dit suggereert dat het aantal slagen dat haalbaar is, verkregen kan worden door het gezamenlijk aantal verliezers af te trekken van 24. De hoogte van een maakbaar contract kan dan verkregen worden door het gezamenlijk aantal verliezers af te trekken van 18, namelijk $24 - \text{"het boekje"} (= 6)$. Dit verklaart het aantal verliezers voor een limietbod als $1\spadesuit - 3\spadesuit$: 8 verliezers tegenover een opening geeft een totaal van $7 + 8 = 15$ verliezers. De hoogte van het te spelen contract is dan $18 - 15 = 3$. Openaar heeft daarom 1 verliezer minder nodig om $4\spadesuit$ te kunnen bieden. Uiteraard blijkt uit dit alles, dat de LTC introefwaarden in rekening brengt. Deze telling is dus niet geschikt om de maakbare hoogte van SA-contracten te bepalen. Daarvoor is de HCP met een aanvulling voor lengteslagen aangewezen.

De LTC-waarde van bepaalde type handen is als volgt:

1. Opening van $1\clubsuit$ t/m $1\spadesuit$: ≤ 7 verliezers, 2 "quick tricks" en een goed tweede bod.
2. 1 SA-opening: 6 à 7 verliezers; 2 SA-opening: 5 à 6 verliezers.
3. Semi-forcing: 4 à 5 verliezers; GF-opening: 3 verliezers of minder.
4. Preëemptieve opening: 6 à 7 verliezers (pas met meer, open één in een kleur met minder).
5. Eén over één antwoord: ≤ 10 verliezers; Twee over één antwoord: ≤ 8 verliezers.
6. Limietantwoord: exact 8 verliezers na een 1-opening, exact 5 verliezers na een één over één antwoord, en exact 7 verliezers na een twee over één antwoord.

We geven een paar voorbeelden van LTC:

Zuid	Zuid	West	Noord	Oost
♠ 7 5 3 2	-	1♣	pas	1♥
♥ H 2	pas	1♠	dbl	3♠
♦ A 9 7 5 3 2	?			
♣ 5				

Het in Biedermeier gegeven voorbeeld voor herwaardering van de hand (*ref.* 1). De LTC geeft hier ook het juiste antwoord. Noord heeft gezien zijn verlate dubbel zeker een goede hand met zeven verliezers, zo niet zes. Zuid telt zelf zeven verliezers met een correctie van één verliezer minder voor

de gunstige honneurs en lange ruitens tegenover minstens een drie- of vierkaart. Het gezamenlijk aantal verliezers is dus hooguit 13 en $18 - 13 = 5$. Daarom is een bod van $5 \spadesuit$ inderdaad aangewezen.

West	Oost	West	Oost
$\spadesuit$ A H 8 7 6 3	$\spadesuit$ V 5 4 2	1 $\spadesuit$	3 $\spadesuit$
$\heartsuit$ A 8 5 2	$\heartsuit$ 9 4	4 $\spadesuit$	pas
$\diamondsuit$ 8 2	$\diamondsuit$ 5 3		
$\clubsuit$ 7	$\clubsuit$ A B 8 5 2		

West opende de bieding op een hand met zes verliezers. Oost telde acht verliezers en gaf een limietbod ondanks een telling van slechts 7 HCP. West bood hierop de manche uit, want $18 - 14 = 4$. Een prima manche op maar 18 HCP.

NZ kwetsbaar, viertallen

Noord	Noord	Oost	Zuid	West
$\spadesuit$ A 6	pas	1 $\diamondsuit$	2 $\clubsuit$	2 $\spadesuit$
$\heartsuit$ V 8 5	3 $\clubsuit$	3 $\diamondsuit$	4 $\clubsuit$	4 $\diamondsuit$
$\diamondsuit$ 10 8 5 2	?			
$\clubsuit$ V 10 4 3				

Met NZ kwetsbaar bood Noord na dit begin $5 \clubsuit$. Eerst corrigeerde hij op grond van het biedverloop, zijn werkbare honneurs en het totaal aantal klavers zijn negen verliezers naar zeven. Verder schatte hij zuids verliezers op hooguit drie in schoppen, twee in harten, geen in ruiten, en één in klaveren, dus zes in totaal. Dat gaf hem $7 + 6 = 13$, en $18 - 13 = 5$. En jawel, Zuid had: $\spadesuit$ B 10 5 2 $\heartsuit$ A B 3 $\diamondsuit$ - $\clubsuit$ A H 9 8 6 2. Kortom, een fraai staaltje van handwaardering dat het nut van LTC onderstreept.

3 De openingen van 1 ♣ en 1 ♦ en hun steunbiedingen

Na 1 ♣/♦ wordt 1 SA gebruikt om (semi-)gebalanceerde handen met steun en 6-9 HCP aan te geven en 3 ♣/♦ voor zwakke handen met een singleton of renonce. Voor sterkere handen met een singleton of renonce wordt 2 ♠ gebruikt en voor sterke gebalanceerde handen (10⁺ HCP) inverted minors. En we hebben het bijzondere antwoord van 3 SA. Dit betekent samengevat:

1 ♣ - 1 SA	=	6-9 HCP, 4 ⁺ ♣, geen singleton/renonce, geen 4 ⁺ ♥/♠.
1 ♣ - 2 ♣	=	10 ⁺ HCP, 4 ⁺ ♣, geen singleton/renonce, geen 4 ⁺ ♥/♠ (inverted minors).
1 ♣ - 2 ♠	=	10 ⁺ HCP, 5 ⁺ ♣, singleton/renonce, geen 4 ⁺ ♥/♠.
1 ♣ - 3 ♣	=	5-9 HCP, 5 ⁺ ♣, singleton/renonce, geen 4 ⁺ ♥/♠.
1 ♣ - 3 SA	=	13-15 HCP, 4-3-3-3 met 4 ♣ of 4 ♦ en dekking in de drie ongeboden kleuren.
1 ♦ - 1 SA	=	6-9 HCP, 4 ⁺ ♦ en/of 4 ⁺ ♣, geen singleton/renonce, geen 4 ⁺ ♥/♠.
1 ♦ - 2 ♦	=	10 ⁺ HCP, 4 ⁺ ♦, geen singleton/renonce, geen 4 ⁺ ♥/♠ (inverted minors).
1 ♦ - 2 ♠	=	10 ⁺ HCP, 4 ⁺ ♦, singleton/renonce, geen 4 ⁺ ♥/♠.
1 ♦ - 3 ♦	=	5-9 HCP, 4 ⁺ ♦, singleton/renonce, geen 4 ⁺ ♥/♠.
1 ♦ - 3 SA	=	13-15 HCP, 4-3-3-3 met 4 ♣ of 4 ♦ en dekking in de drie ongeboden kleuren.

Het eerste antwoord bij beide kleur-openingen wordt verder behandeld in § 5.1. De overige antwoorden worden behandeld in de vier paragrafen hieronder.

3.1 Inverted minors

In de hier besproken aanpak gaan we er expliciet van uit, dat de *antwoordende* hand *geen* singleton of renonce heeft. Mark op, dat niet iedereen de inverted minors zo speelt. De *openende* hand kan natuurlijk *wel* een singleton of renonce hebben. Daarom splitsen we de aanpak op basis van de vraag of openaar een gebalanceerde dan wel een ongebalanceerde hand heeft (d.w.z. zonder of met een singleton of renonce).

3.1.1 Gebalanceerde handen

Als openaar geen singleton of renonce heeft, dan moet eerst de haalbaarheid 3 SA worden onderzocht. Om de aanpak daarvan en de verdere logische gevolgen goed te doorgronden moeten de volgende twee principes goed voor ogen worden gehouden:

- 1: Het spelen van 3 SA of vijf in een lage kleur in geval van een niet-gestopte kleur vereist dat *alle* azen in de andere drie kleuren aanwezig zijn: dit is een taak voor beide partners.
- 2: Het spelen van vier in een hoge kleur met een 4-3 fit (Moysiaanse fit) in geval van een niet-gestopte kleur vereist *niet altijd* dat alle azen in de andere drie kleuren aanwezig zijn. Maar als dat niet zo is, dan moet de *antwoordende* hand een *doubleton* in de niet-gestopte kleur hebben.

Op grond van deze principes vormen de volgende vier regels de basis voor het verder bieden in deze situaties:

Regel 1: Er worden stops geboden, tot een van beide partners weet dat alle zijkleuren gestopt zijn of niet. In het eerste geval biedt deze SA op een geschikt niveau, in het tweede geval biedt hij drie in de openingskleur met een minimum en past hij regel 2 of 3 toe met een niet-minimale hand.

Regel 2: Een bod van drie in een nieuwe kleur boven de openingskleur zegt, dat er in deze kleur geen stop is, maar dat de bieder zelf een kleine driekaart in die kleur heeft. Met een kleine doubleton in een niet gestopte kleur moet een ander geschikt niet-SA bod worden gevonden.

Regel 3: Een bod van drie in een gestopte kleur boven de openingskleur toont een goede vierkaart indien gedaan door openaar, en bij een hoge kleur een goede driekaart indien gedaan door

de antwoordende hand.

Regel 4: De regels 2 en 3 worden toegepast met het principe van het goedkoopste bod eerst, maar met name de antwoordende hand mag aan het bieden van een goede driekaart in een hoge kleur de voorkeur geven, *als hij een niet-minimale hand heeft met een duidelijk limietkarakter.*

De laatste toevoeging in regel 4 kan helpen om het partnership naar een manche te trekken in situaties waarin beide net iets meer hebben dan een minimale hand. Deze regels leiden zo als vanzelf tot de volgende basisschema's.

1 ♣ - 2 ♣, 2 ♦ -	2 ♥ = ♥-stop, geen ♠-stop (! De stop is in de geboden kleur.)
	2 ♠ = ♠-stop, geen ♥-stop (! De stop is in de geboden kleur.)
	3 ♣ = geen ♠- en ♥-stop, minimaal
	3 ♦ = geen ♠- en ♥-stop, niet minimaal
1 ♣ - 2 ♣, 2 ♥ -	2 ♠ = ♦-stop, geen ♠-stop (! De stop is in de niet geboden kleur.)
	3 ♣ = geen ♦-stop, minimaal
	3 ♦ = xxx in ♦ + ♠-stop, niet minimaal
	3 ♥ = goede driekaart ♥, niet minimaal
	3 ♠ = goede driekaart ♠, geen goede driekaart ♥, niet minimaal
1 ♣ - 2 ♣, 2 ♠ -	3 ♣ = geen ♦-stop en/of geen ♥-stop, minimaal
	3 ♦ = xxx in ♦ + ♥-aas(!), niet minimaal
	3 ♥ = xxx in ♥ + ♦-aas(!), niet minimaal
	3 ♠ = goede driekaart ♠, niet minimaal
1 ♦ - 2 ♦, 2 ♥ -	2 ♠ = ♠-stop, geen ♣-stop (! De stop is in de geboden kleur.)
	3 ♣ = ♣-stop, geen ♠-stop (! De stop is in de geboden kleur.)
	3 ♦ = geen ♠- en ♣-stop, minimaal
	3 ♥ = goede driekaart ♥, geen ♠- en ♣-stop, niet minimaal
	3 ♠ = geen ♠- en ♣-stop, geen goede driekaart ♥, niet minimaal
1 ♦ - 2 ♦, 2 ♠ -	3 ♣ = ♥-stop, geen ♣-stop (! De stop is in de niet geboden kleur.)
	3 ♦ = geen ♥-stop, minimaal
	3 ♥ = xxx in ♥ + ♠-stop, niet minimaal
	3 ♠ = goede driekaart ♠, niet minimaal
1 ♦ - 2 ♦, 3 ♣ -	3 ♦ = geen ♥-stop en/of geen ♠-stop, minimaal
	3 ♥ = xxx in ♥ + ♠-aas(!), niet minimaal
	3 ♠ = xxx in ♠ + ♥-aas(!), niet minimaal

Als regel 2 of 3 wordt toegepast is er altijd sprake van maar één ongedekte kleur. Regel 4 maakt het mogelijk om niet alleen conclusies te trekken uit wat wel is geboden, maar ook uit wat daarbij is overgeslagen. Dit principe reikt echter nog wat verder. Als openaar zich niet minimaal toont, kunnen ook conclusies worden getrokken uit het feit dat hij niet 1 SA heeft geopend. Een vierkaart laag wijst dan minstens op 18 HCP. En heeft hij 15-17 HCP, dan heeft hij zeker een vijfkaart of langer in de openingskleur.

Op dit punt aangekomen moet u met uw partner op uw gevoel verder gaan. In bijlage 2 vindt u een quiz voor de betekenis die u aan openaars tweede herbieiding kan geven met een hoge mate van consistentie in de antwoorden. Steeds is het doel om via regel 4 een zo goed mogelijk beeld van de verdeling van openaars hand te geven, en daarbij ook de mogelijkheid te houden om met twee halve stops in een niet volledig gestopte kleur toch 3 SA te bereiken. Om gevoel te krijgen voor de logica erachter zijn hier wat voorbeelden. Na het begin 1 ♣ - 2 ♣, 2 ♦ - 2 ♥ toont 2 ♠ een kleine *driekaart* schoppen in een hand die nog best minimaal kan zijn. Bijgevolg toont 3 ♣ een minimale hand met

een kleine *doubleton* schoppen. Evenzo toont 3 ♦ een *niet*-minimale hand met een kleine *doubleton* schoppen en ruitenaas, en 3 ♥ hetzelfde maar *zonder* ruitenaas. Zo kunt u doorgaan. De enige twee lastige situaties zijn 1 ♣ - 2 ♣, 2 ♥ - 2 ♠, (3 ♣-) 3 ♦ en 1 ♦ - 2 ♦, 2 ♠ - 3 ♣, (3 ♦-) 3 ♥. Beide biedingen tonen niet een kleine driekaart in de geboden kleur, maar in de kleur waarin *partner* met zijn tweede bod heeft aangegeven dat hij er *geen* stop inheeft.

Om deze aanpak goed te kunnen toepassen is oefening nodig. Daartoe is het nuttig eerst nog even vast te stellen wat beide partners kunnen weten over het bezit van de azen in de gestopte kleuren. Na een begin als 1 ♣ - 2 ♣, 2 ♦ - 2 ♠ kunnen zowel ruitenaas als schoppenaas in beide handen zitten. De zorg van het vaststellen hiervan ligt dan bij beide partners. Het zorgvuldig tellen van punten kan hierbij tot steun zijn. Na een begin als 1 ♣ - 2 ♣, 2 ♥ - 2 ♠ kan alleen de antwoordende hand nog ruitenaas hebben. Daar is alleen hij dan verantwoordelijk voor.

Hier zijn wat voorbeelden die de voordelen van de aanpak laten zien. Of de winst aan accuratesse met de gegeven antwoorden opweegt tegen de extra informatie die ook de tegenpartij krijgt, laat ik aan uw eigen beoordeling over.

West	Oost	West	Oost
♠ A 8	♠ H V 5	1 ♣	2 ♣
♥ A V 2	♥ H 10 4	2 ♥	3 ♣
♦ 8 7 2	♦ 9 6 3	3 ♦	3 ♥
♣ A H 9 7 6	♣ V B 4 2	3 SA	pas

In dit eerste voorbeeld vindt West zijn hand te sterk voor 1 SA. Oost heeft net als West geen ruitenstop, en na wests 3 ♦ geeft hij eerst zijn goede driekaart harten aan. West suggereert daarop 3 SA, want hij heeft alle azen. Oost vertrouwt dat en accepteert.

West	Oost	West	Oost
♠ 8 7	♠ B 6 5	1 ♣	2 ♣
♥ A V B 2	♥ H 10 4	2 ♥	2 ♠
♦ V 2	♦ A 6 3	3 ♥	3 ♠
♣ A H 9 7 6	♣ V B 4 2	4 ♣	4 ♥
		pas	

West toont zijn vierkaart harten, *doubleton* schoppen en maximum. Oost toont daarop zijn halve ♠-stop, maar West zegt dat 3 SA niet gaat. Oost weet dan zo goed als zeker dat West een vijfkaart klaver heeft. Anders had hij wel 1 SA kunnen openen.

West	Oost	West	Oost
♠ B 7 4	♠ 9 6 5	1 ♣	2 ♣
♥ A V B 2	♥ H 10 4	2 ♥	2 ♠
♦ V B	♦ A 6 3	3 ♦	3 SA
♣ A H 9 6	♣ V B 4 2	pas	

Dit vult het vorige voorbeeld aan. Na hetzelfde begin meldt West zijn driekaart ♠ en hakt Oost met ruitenaas meteen de knoop door.

West	Oost	West	Oost
♠ B 7 4	♠ 9 6	1 ♣	2 ♣
♥ A V B 2	♥ H 10 4	2 ♥	2 ♠
♦ V B	♦ A 6 3	3 ♦	3 ♥
♣ A H 9 6	♣ V B 7 4 2	3 ♠	4 ♣
		4 ♥	pas

Na 3 ♥ van Oost toont West hier eerst zijn halve ♠-stop, en zegt Oost dat 3 SA niet gaat. En dan ziet West tien slagen in harten, zelfs als Oost ♦ H 6 3 heeft.

De volgende voorbeelden laten zien dat de aanpak ook werkt, als we in de laatste drie voorbeelden

wat kleuren verwisselen.

West	Oost	West	Oost
♠ A V B 2	♠ H 10 4	1 ♣	2 ♣
♥ 8 7	♥ 9 6 5	2 ♠	3 ♣
♦ V 2	♦ A 6 3	3 ♠	4 ♠
♣ A H 9 7 6	♣ V B 4 2	pas	

West	Oost	West	Oost
♠ A V B 2	♠ H 10 4	1 ♣	2 ♣
♥ B 7 4	♥ 9 6 5	2 ♠	3 ♣
♦ V B	♦ A 6 3	3 ♥	3 SA
♣ A H 9 6	♣ V B 4 2	pas	

West	Oost	West	Oost
♠ A V B 2	♠ H 10 4	1 ♣	2 ♣
♥ B 7 4	♥ 9 6	2 ♠	3 ♣
♦ V B	♦ A 6 3	3 ♥	3 ♠
♣ A H 9 6	♣ V B 7 4 2	3 SA	4 ♣
		4 ♠	pas

In de eerste biedserie geeft West in een keer een 4-2-2-5 verdeling aan (zie antwoord 23 in bijlage 2). Het 4 ♠-bod van Oost is dus veilig. In de derde biedserie toont West weer eerst zijn halve ♥-stop, en zegt Oost dat 3 SA niet gaat. Ook hier is het 4 ♠-bod van West correct. Als Oost iets als ♦ A 7 6 3 en ♣ V B 4 2 heeft, is de ruitenkleur nog altijd goed voor twee slagen.

West	Oost	West	Oost
♠ A V B 2	♠ H 10 4	1 ♦	2 ♦
♥ V 2	♥ A 6 3	2 ♠	3 ♣
♦ A H 9 7 6	♦ V B 4 2	3 ♠	4 ♠
♣ 8 7	♣ 9 6 5	pas	

West	Oost	West	Oost
♠ A V B 2	♠ H 10 4	1 ♦	2 ♦
♥ V B	♥ A 6 3	2 ♠	3 ♣
♦ A H 9 6	♦ V B 4 2	3 ♥	3 SA
♣ B 7 4	♣ 9 6 5	pas	

West	Oost	West	Oost
♠ A V B 2	♠ H 10 4	1 ♦	2 ♦
♥ V B	♥ A 6 3	2 ♠	3 ♣
♦ A H 9 6	♦ V B 7 4 2	3 ♥	3 ♠
♣ B 7 4	♣ 9 6	3 SA	4 ♦
		4 ♠	pas

In de eerste biedserie kan Oost zich geen westhand voorstellen zonder goede vijfkaart ruiten, waarmee West wel 3 ♠ kan bieden maar geen 1 SA kon openen (ook VB in harten is goed voor de tiende slag). In de derde biedserie toont West met 3 SA weer niets anders dan een halve ♣-stop, en zegt Oost dat 3 SA niet gaat. Ook hier is het 4 ♠-bod van West weer veilig vanwege ♥ V B.

Ook in onderstaande serie zijn de thema's geheel hetzelfde:

West	Oost	West	Oost
♠ A V B 2	♠ H 10 4	1 ♦	2 ♦
♥ 8 7	♥ B 6 5	2 ♠	3 ♦
♦ A H 9 7 6	♦ V B 4 2	3 ♠	3 SA
♣ V 2	♣ A 6 3	4 ♦	4 ♠
		pas	

West	Oost	West	Oost
♠ A H B 2	♠ V 10 4	1 ♦	2 ♦
♥ B 7 4	♥ 9 6 5	2 ♠	3 ♦
♦ A H 9 6	♦ V B 4 2	3 ♥	3 SA
♣ V 2	♣ A B 3	pas	
West	Oost	West	Oost
♠ A H B 2	♠ V 10 4	1 ♦	2 ♦
♥ B 7 4	♥ 9 6	2 ♠	3 ♦
♦ A H 9 6	♦ V B 7 4 2	3 ♥	3 ♠
♣ V 2	♣ A B 3	3 SA	4 ♦
		4 ♠	pas

Er is dus veel mogelijk. Steeds moeten beide partners proberen slim te zijn met afwachtbodjes, als men nog wel een manche vermoedt maar niet goed weet welke. Ook kan bijvoorbeeld een cuebod mogelijk zijn, enzovoort. Hier zijn ter afsluiting nog wat voorbeelden:

West	Oost	West	Oost
♠ H V 8 2	♠ A B 4	1 ♣	2 ♣
♥ 8 2	♥ 7 6 3	2 ♠	3 ♥
♦ 7 6	♦ A 4 2	3 ♠	4 ♠!
♣ A V B 8 7	♣ H 9 6 5	pas	

Oosts 3 ♥ toont een niet-minimale hand, een driekaart harten en ruitenaas. Wests 3 ♠ toont een goede vierkaart schoppen en doubleton harten, want anders had hij wel meteen 3 SA geboden. Oost hoopt dan maar op een vijfkaart klaver (of een troostend woord).

West	Oost	West	Oost
♠ H B 8 2	♠ A V 4	1 ♣	2 ♣
♥ A 2	♥ 7 6 3	2 ♥	3 ♠
♦ 9 7 6	♦ 4 2	3 SA	4 ♣
♣ A V 7 4	♣ H B 9 6 5	4 ♠	pas

Oost past hier regel 4 toe op grond van een echte limiethand die extra mooi is bij een dubbele fit. Hij ontkent daarmee niet per se een driekaart ruiten en dus probeert West eerst 3 SA en dan pas 4 ♠.

West	Oost	West	Oost
♠ H B 8 2	♠ A V 4	1 ♣	2 ♣
♥ A 8 2	♥ 7 6	2 ♥	3 ♠
♦ 7 6	♦ 9 4 2	4 ♠	pas
♣ A V 7 4	♣ H B 9 6 5		

Deze hand is een mooie aanvulling op het vorige voorbeeld. West is niet zeker van een doubleton ruiten bij Oost, maar wel van een serieuze limiethand. Dus biedt hij terecht meteen 4 ♠.

West	Oost	West	Oost
♠ H B 8 2	♠ A V 4	1 ♣	2 ♣
♥ A 8 2	♥ 7 6 3	2 ♥	3 ♣
♦ 7 6	♦ 9 4 2	pas!	
♣ A V 7 4	♣ H B 9 6		

West en Oost gooien gezamenlijk de handdoek vroegtijdig in de ring. Beiden hebben ook geen reden om iets meer te doen. Oost niet vanwege 9 LTC en West niet vanwege zijn doubleton ruiten.

West	Oost	West	Oost
♠ H V 8 2	♠ A 5 4	1 ♣	2 ♣
♥ A 2	♥ H 6 3	2 ♥	3 ♣
♦ 7 6	♦ 9 4 2	3 ♠	5 ♣!
♣ A V 9 8 7	♣ H B 6 5	pas	

Wests 3 ♠ geeft een niet-minimale 4-3-2-4 of 4-2-2-5 verdeling aan. Oost ziet 4 ♠ nog niet zitten, maar heeft dankzij hartenheer een goed alternatief. Hij gokt op hartenaas bij West.

West	Oost	West	Oost
♠ 9 8 2	♠ 6 4	1 ♣	2 ♣
♥ A V 2	♥ H B 3	2 ♦	2 ♥
♦ A 6	♦ H 8 4 2	2 ♠	3 ♦
♣ H 8 7 5 2	♣ A V 6 4	3 SA	4 ♣
		5 ♣	pas

Oosts 3 ♦ toont een niet-minimale hand met een vierkaart ruiten. West probeert 3 SA, hij heeft immers beide rode azen. Oost gaat niet akkoord, maar dan telt West redelijkerwijs elf slagen in klaveren.

West	Oost	West	Oost
♠ H V 8 2	♠ A 4	1 ♣	2 ♣
♥ A 2	♥ 6 3	2 ♥	3 ♦!
♦ 7 6	♦ A 2	3 ♠	4 ♦!
♣ A V 7 5 4	♣ H B 9 8 6 3 2	4 ♥	4 SA
		5 ♠	5 SA
		6 ♠	6 SA
		pas	

“Wat moet ik met deze hand” zal Oost denken na het 2 ♥-bod van West. Meteen 4 ♦ van Oost moet als RKC worden opgevat, en daar heeft hij niet zoveel aan. Met 3 ♦ belooft hij een kleine driekaart in ruiten, waar West toch geen aansluiting kan hebben, en een schoppenstop. Het 3 ♠-bod van West is dan heel welkom en met 4 ♦ onthult Oost de waarheid en geeft hij ruitenaas aan (zie § 13.1). West cuet in harten en Oost vervolgt met RKC, waarop hij twee key-cards en troefvrouw hoort. Gegeven een goede vierkaart schoppen en geen ruitenstop bij West vraagt hij dan naar heren. Nu zou (zie § 13.2.1) 6 ♦ hartenheer aangeven, en 6 ♥ alleen schoppenheer. Maar West heeft ook een zonder meer waardevolle schoppenvrouw. Met de boer erbij had hij zelf 6 SA kunnen bieden.

West	Oost	West	Oost
♠ 8 7 4	♠ 9 6	1 ♣	2 ♣
♥ A H 3	♥ V 10 4	2 ♥	2 ♠
♦ B 2	♦ A H 6 3	3 ♦	5 ♣!
♣ A H B 6 5	♣ V 10 4 2	pas	

Oost kan wests hand qua punten wel uittellen. Het 3 ♦-bod van West geeft een maximum met een driekaart schoppen aan. Dan moet 5 ♣ hier toch altijd wel een uitstekende kans hebben.

West	Oost	West	Oost
♠ V 10 9	♠ H 2	1 ♣	2 ♣
♥ 7 5	♥ 10 4 2	2 ♦	2 ♠
♦ H B 8 6	♦ A V 7 5	3 ♣	3 ♦!
♣ A H 10 9	♣ V B 8 7	4 ♣	pas

Een biedhand uit "The Bridge World" van september 1987 met West en Oost verwisseld. Oost zet het bieden voort met het aangeven van lengte in ruiten. West kan daarop niets anders dan 4 ♣ opbrengen en Oost moet het daar bij laten. Deze biedhand laat ook zien, dat een eenvoudiger systeem met wat geluk ook effectief kan zijn. Als Oost-West een zwakke SA-opening spelen, zullen ze hier simpelweg 1 SA - 3 SA bieden en krijgen dan wellicht een schoppenstart onder het aas uit.

U doet er goed aan alle getoonde biedverlopen na te lopen om te zien of ze geen inconsistenties bevatten. Verder kunt u in de laatste serie voorbeelden nog wat kleuren verwisselen om te zien of er altijd goed valt uit te komen met de gemaakte afspraken. Een zestal voorbeelden hiervan is te vinden in bijlage 2. En natuurlijk zijn er altijd wel voorbeelden te maken waarmee het niet goed afloopt. Geen enkele aanpak is nu eenmaal perfect.